

ת"פ 33243/11/16 - מדינת ישראל נגד ויקטור בנקלר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33243-11-16 מדינת ישראל נ' בנקלר

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד מורן מיודובניק

נגד

הנאשם ויקטור בנקלר

ע"י עו"ד צפריר יגור ועו"ד עופר קופרמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכך שביום 26.11.2015 החזיק בתוך שקית שבתוך ארגז קרטון בקיוסק שבו עבד 30 שקיות של סם מסוכן מסוג AB-CHMINACA לצריכתו העצמית.

2. במעשהו הפר הנאשם את האיסור שקבעה המדינה על החזקת שורת חומרים מסוימים מִשְׁנֵי תודעה ללא היתר מטעם המדינה.

3. הסם האמור בכתב האישום אינו מוכר לי, ולא הובאו כל ראיות בעניינו. הסניגורים תיארו בטיעוניהם חומר זה כ"קנבינואיד סינתטי", אך אינני יודע דבר על השפעותיו של חומר זה ודרגת חומרתו. אינני יודע גם האם הכמות שנתפסה היא קטנה או גדולה באופן יחסי, ותוך כמה זמן יצרוך אותה המשתמש הממוצע. בכל העניינים האלה אין כל ידיעה שיפוטית. נסיבות אלה שחשובות לשם קביעת מתחם העונש ההולם כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 לא פורטו בכתב האישום כמצוות סעיף 40(ד) לחוק. בנסיבות אלה עלי להניח לטובת הנאשם כי מדובר בכמות קטנה יחסית של סם ושהשפעותיו של חומר זה אינן חמורות באופן יחסי לאלו של סמים אסורים אחרים.

4. באת כוח המדינה הפנתה לשני פסקי דין שבהם נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה של 6-7 חודשים (ת"פ (רמלה) 28288-11-15 מדינת ישראל נ' עדר עמרן (2016) ות"פ 14046-10-15 (רמלה) מדינת ישראל נ' ווילאם קרסקל (2016)). הסניגורים טענו מנגד כי לא ניתן להצביע ולו על מקרה אחד שבו אדם שנאשם בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי נידון לעונש מאסר בפועל אם לא היה לחובתו מאסר על תנאי שניתן להפעילו. עוד טענו הסניגורים כי כיום ניתן לסגור תיק בגין החזקת סם לשימוש עצמי בהסדר מותנה ושתיקים רבים מסוג זה נגמרים ללא הרשעה, כך שהמתחם שהציגה התביעה שגוי לטענתם. הסניגורים לא הציגו פסיקה התומכת בטענותיהם.

5. אני סבור כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית (בכל הנוגע לקנבים לפחות) אינו כולל עונש של מאסר בפועל או על תנאי, אלא עונשים של קנס ופסילת רשיון נהיגה על תנאי. יש לציין בהקשר זה שפסקי הדין שאליהם הפנתה התובעת ניתנו לפני שהתקבלה החלטת הממשלה 2474 מיום 5.3.2017 שכותרתה "אישור מדיניות אכיפה כלפי שימוש בקנאביס והקמת ועדה בין-משרדית ליישום המדיניות" ושה נקבע מדרג חדש לאכיפה נגד משתמשי קנבים שבתחתיתו קנסות מנהליים. אינני מוצא מקום להתייחס במקרה זה לשאלה האם תוצאה של אי הרשעה יכולה להיחשב כחלק ממתחם העונש ההולם או שלעולם תיחשב לחריגה מן המתחם, שכן ממילא אין עניינו של הנאשם מתאים לתוצאה זו. הקצה העליון של מתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית כולל עונש של מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים (התיק שבפני אינו מחייב דיון בטענת הסניגורים כי עונש זה יוטל רק במקרים שבהם נעברה העבירה בשעה שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה).

6. לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. אחת בעבירות רכוש שבגינה נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל שרוצו בעבודות שירות, ושניה מחודש יולי 2015 בגין מכירה חד פעמית של חומר בשם PB-22 שבאותה תקופה נחשב חומר מסוכן לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, תשע"ג-2013 (בכתב האישום הוזכרה גם החזקת 21 יחידות נוספות של חומר זה, אך לא נכתב שהן הוצעו למכירה). בגין עבירה זו נדון הנאשם לעונש של מאסר על תנאי שהוחל על העבירה שבה הורשע בלבד ובצדו קנס בגובה 1,000 ₪. אין מחלוקת בין הצדדים שלא ניתן להפעיל מאסר מותנה זה בגין העבירה שבה הרשעתי את הנאשם, שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית.

7. הצדדים הסכימו על כך שעל הנאשם יוטלו עונשים של מאסר על תנאי, קנס בגובה 8,000 ₪ ופסילת רשיון נהיגה על תנאי. התביעה ביקשה כי לעונשים המוסכמים יצטרף עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ואילו ההגנה ביקשה להסתפק בעונשים המוסכמים.

8. אין ספק כי בשל עברו הפלילי אין מקום להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. בכך יש כדי להסביר את עתירת התביעה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל קצר שירוצה בעבודות שירות. עם זאת, ההחלטה האם להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות צריכה להתחשב בתמהיל העונשים שעליהם הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון ביניהם (לעניין תמהיל עונשים ראו למשל: רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (2006) ות"פ (מחוזי באר שבע) 2045-11-15 מדינת ישראל נ' עידו אטיאס).

9. לא על כל המורשעים בהחזקת סם לצריכה עצמית מוטל קנס. יתר על כן, הקנס שהוסכם עליו במסגרת הסדר הטיעון גבוה בהרבה מן הקנס המינימלי המוטל על מי שמורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ומוטל עליו קנס. כמו כן, לעונש המאסר המותנה ולקנס הגבוה יחסית מצטרף במסגרת ההסדר עונש של פסילת רשיון נהיגה על תנאי, שאף הוא אינו מוטל בכל התיקים שבהם מורשע נאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. העונש המוסכם על כל רכיביו אינו נמצא אם כן בתחתית

מתחם העונש ההולם. אני מוצא כי הרכיבים המוסכמים במסגרת הסדר הטיעון יוצרים תמהיל ענישה המבטא נכונה את חומרת העבירה ואת עברו של הנאשם. הטלת מאסר בפועל קצר שירוצה בעבודות שירות בלי ביטולו או הקטנתו של הקנס המוסכם תגרום לתמהיל העונשים הכולל לעלות על המתאים למקרה, ולכן אינני מוצא מקום להוסיף רכיב זה. עם זאת, אני מוצא כי יש מקום להטיל על הנאשם עונשי מאסר מותנים שיבטאו גם את הזיקה שבין הרשעתו הנוכחית לאחת מהרשעותיו הקודמות.

10. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 למעט עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית או שימוש בסם לצריכה עצמית.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה לפי סעיף 7 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג-2013.

ג. חודש מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא ישוב ויעבור העבירה שבה הורשע.

ד. 8,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים החל ביום 1.3.2018.

ה. 6 חודשים פסילת רשיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא שלא ישוב ויעבור העבירה שבה הורשע.

11. אני מורה על השמדת הסמים שנתפסו. מכשיר ה-DVR שנתפס יוחזר לבעליו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, 21 בינואר 2018, בנוכחות הצדדים.